

Det vi firar denna natt är något otroligt – något som man inte kunde förvänta eller ens våga hoppas på. De flesta dagar rullar på efter naturlagarnas stränga regler, tyngdlagen gör att det vi tappar faller ner på golvet och att bilringarna som samlats runt midjan efter julbord och överkonsumtion av godis obönhörligt söker sin väg mot fötterna. Solen går upp regelbundet varje dag och planeterna hålls i sina banor på grund av naturlagarna. Så är det i vår mänskliga natur också – vi handlar efter givna mönster och regler och är tämligen förutsägbara. Det är inte alltid gott att det är så. Något, det vet vi alla, är skadat i denna värld. Paulus skriver om sin egen mänskliga natur så här: Det goda jag vill, det gör jag inte men det onda jag inte vill, det gör jag. Det är också en naturlig lag i vårt inre. Denna lag får stora konsekvenser i vår värld: orättvisa, våld, svält, landsflykt, hat, naturkatastrofer ibland – ja, listan skulle kunna göras oändligt lång. Och vi kämpar av egen kraft att bryta alla dessa destruktiva mönster – vi organiserar oss, vi skipar nya lagar, vi protesterar. Men vad vi än gör finns liksom kärnan kvar i våra egna kroppar: Det onda jag inte vill, det gör jag, men det goda jag vill, det gör jag inte.

För att bryta de skadade naturlagarna valde Gud en drastisk väg – han valde att bryta mot dem alla. Han valde att av en jungfru bli född som människa. Han gick rakt emot naturens ordning för att korrigera det som blivit fel. Han bröt naturens ordning för att komma dig så nära att han kunde rätta till källan till det som skadar de goda naturlagarna; ditt hjärta. Mitt hjärta. Det är där allting börjar. ”Det är omöjligt att rätta till mitt hjärta” kanske du tänker – ja, det är omöjligt för alla utom för honom för vilken allting är möjligt – han som skapat allt, han som styr över universum – han som skänkt dig ditt hjärta.

Gud blev människa för att möta oss och göra oss hela – befria oss från destruktiviteten, den nedbrytande ensamheten, den förlamande rädslan, den dömande skulden. Han kom till och med för att bryta den allra dystraste konsekvensen av den skadade skapelsen: dödens eviga mörker. Han gjorde det genom att i triumf stiga ur gravens mörker på påskdagens morgon. Det är omöjligt – ja, men möjligt för honom som skapat allt och har allt i sin hand.

Denna heliga natt firar vi att Gud mot alla odds stiger in i vår värld som människa – en broder, en vän. Han kallar oss att följa honom i tro och liv. Han säger att om vi följer honom skall vi bli lika honom, dvs. hela som han är, levande som han är. Det är omöjligt – ja, men möjligt för honom som skapt oss och älskar oss.

I kväll skall vi än en gång få se undret då naturlagarna bryts för vår skull. I nattvardens enkla måltid bär vi fram bröd och vin. Jesus har lovat att om vi gör som han gjorde den sista måltiden, bryter brödet, och delar det mellan oss – då

stiger han ner och förenar sig med brödet och vinet så att brödet blir hans kropp och vinet hans blod. Så äter och dricker vi efter löftet – och han blir ett med våra liv, hans liv börjar pulsera i våra kroppar, han föds in våra hjärtan och förvandlar oss. Våra hjärtan blir den krubba vari världsalltets Gud föds som människa och förvandlar allt. Det är omöjligt – men möjligt för honom som älskar oss bortom allt förstånd.

Välkommen att om en stund ta emot julnattens under i brödet och vinet som är Jesus själv.